

GAZETA[®] BRAȘOVULUI

**FACEM
LUMINĂ
ÎN CETATE**

Se distribuie gratuit
www.gazetabrasovului.ro
www.facebook.com/gazetabrasovului

CONCURS Gazeta Brașovului

Gazeta Brașovului vă oferă șansa de a câștiga un premiu de Paști.
În perioada 25 Martie – 21 Aprilie 2016, în următoarele 5 ediții vom publica taloanele de concurs.
După completarea lor și depunerea în centrele de colectare, acestea vor fi preluate în data de 20 Aprilie. Iar în data de 21 Aprilie va avea loc extracerea.

Gazeta Brașovului vă oferă șansa de a câștiga un premiu de Paști.
În perioada 25 Martie – 21 Aprilie 2016, în cele 5 ediții vor fi publicate taloanele de concurs.

»pag. 6

„Cu WC tronând în curte,
Construim telegondole,
Parcuri în păduri și iole...
Bine nu miroase, pute!”

»pag. 6

Să curgă pe scoc, Gabore!

De ce să nu râdem? Avem de ce! Ne-a crescut și ne-a dat de toate. Am fost vice și vice, dar vrem mai mult. Este rândul nostru. Vrem mai mult, putem mai mult. Nu iese? Și de dacă, nu trebuie să facem noi proiecte, doar să le continuăm pe cele vechi. În fond, beneficiarul nu contează, ce contează este să nu vină unul nou să ne strice afacerile și relațiile. În fond, visele noastre trebuie să fie visele voastre. Pentru că trebuie să râdem împreună. Hai, să râdem bine, avem de cine!

» pagina 2

Cornelius POPA

Într-o Europă care clamează încă drepturile și libertățile cetățeanului. Într-o Europă care nu integrează pe modelul sovietic sau al Statelor Unite, ci acceptă și promovează diversitatea și multiculturalismul. Într-o Europă care pare a îmbia spre, în sfârșit!, cucerirea de către islam, cucerire ratată cu armele (al doilea asediu al Vienei, 1683).

Editorial

Terorismul, ca pretext

Terorismul nu este o invenție musulmană. Nu este o invenție a lumii arabe. Nu este nici o invenție a mileniului trei. La ora aceasta, sînt cunoscute circa 150 de organizații teroriste. Creștine, iudaice, hindu, islamice, sikh, din Europa, din Orientul Mijlociu, din Sri Lanka, din Ungaria, din Campodgia, din Japonia etc. Religioase și laice. Civile și politice. Unele dintre acestea au fost chiar vizibile și și-au trecut în cont nu puține evenimente singeroase. Și propun să lăsăm la o parte kmerii roșii din Campodgia sau Sonderro Luminoso din America Latină. Ambele mai mult decît vizibile, ambele mai mult decît singeroase. Ambele ucigînd în numele unor idealuri politice. Propun să privim într-o Europă în care I.R.A. a ucis sute de civili cu bombe plasate în locuri publice. Într-o Europă în care Brigatte Rosse (Brigăzile Roșii, Italia anilor 70-80) au ucis, răpit și jefuit în

numele politiciii.

Recenta notorietate aparține însă a două organizații islamice: Al Qaeda și ISIS. Al Qaeda, care a intrat în vizor cu „Gemenii” din New York și care a fost, în cele din urmă, pretextul pentru invazia Irakului și pentru declanșarea războiului în Golf. Cu tot ce a decurs de aici: reînvierea industriei militare, fonduri suplimentare pentru servicii, restrîngerea drepturilor și libertăților cetățenești, oficializarea lui „Big Brother” etc. Totul în numele luptei împotriva organizației teroriste Al Qaeda. Motive au existat și încă din plin: atentatele de la New York, atentatele de la Londra, cele din Spania. Măsurile au curs valuri și nimeni nu a protestat, totul era legitim. Iar lumea civilizată se simțea apărată.

Iar cînd sindromul Al Qaeda a început să se stingă, iată, apare o altă organizație teroristă, mult mai puternică, mult mai singeroasă. Și, atenție, mult mai vizibilă. ISIS

are, în Orientul Mijlociu, inclusiv trupe. Dispune de rezerve imense de țitei pe care îl comercializează, este finanțată din multe locuri. Este vizibil singeroasă și naște pasiuni. Mai ales pentru cei flămînzi de pretutindeni. Din Est și din Vest. Cu capacitate reală de a organiza și finaliza atentate cu multiple victime în... EUROPA.

Într-o Europă care clamează încă drepturile și libertățile cetățeanului. Într-o Europă care nu integrează pe modelul sovietic sau al Statelor Unite, ci acceptă și promovează diversitatea și multiculturalismul. Într-o Europă care pare a îmbia spre, în sfârșit!, cucerirea de către islam, cucerire ratată cu armele (al doilea asediu al Vienei, 1683).

Dar, în același timp, și într-o Europă al cărei proiect unionist s-a dovedit a fi greșit și care cere cu disperare resetarea sa. Și atunci, iată, apare un bun pretext: ISIS. Prea multul liberalsim european

s-a dovedit a fi o eroare. Principiile toleranței, acceptării diversității culturale, liberei circulații etc., etc. – la fel. Bașca imensul val al imigranților, deja sufocant (dar despre sutele de mii de imigranți care, absolut întîmplător, au fix cite 3000 de euro în buzunare, pentru călăuze și vom discuta cu altă ocazie).

Cele două atentate ISIS reușite (Paris și Bruxelles – adică nu oriunde, ci în simbolurile Europei) au blocat libera circulație și au reinventat frontierele. Ba le-au pus și garduri de sîrmă ghimpată. Iar acum, efectul curge mai departe: se reduc progresiv libertățile individuale și colective, se alocă fonduri uriașe supravegherii, se finanțează și mai mult serviciile ș.a., Europa parcurgînd pe furiș primii pași spre autoritarism (formă de guvernare în care normele liberale și democratice nu sînt respectate). În numele terorismului care, în mod straniu, există taman acum.

Contraeditorial

Dan VĂJU

Prin cele 11 episoade ale Teoriei Conspirației am descris cum noi, oameni, în așteptarea senzaționalului dat de conspirațiile „Ocului Mondial”, acordăm mai puțină atenție adevăratelor conspirații ce sunt la vedere și ne seacă de putere zi de zi, strop de sudoare cu strop de sudoare. Conspirații reale și tangibile, care s-au furisat pe nesimțite în cotidian. Așadar să le luăm pe rând. Transformarea noastră în oameni-zombie fără viitor și fără planuri de către bănci și corporații multinaționale. Victime ale consumerismului exacerbă. Plătitori smeriți și tăcuți de facturi, leasinguri și credite la bunuri de care nu avem nevoie. Transformarea în corporațiști fără scrupule și cu empatia vândută pentru un pumn de bani, ruși de tradiție și trecut. Sărăciți permanent de un stat care ne ia jumătate din tot ce câștigăm, cheltuind banii noștri aiurea, pe proiecte care îmbogățesc pe „cine trebuie”, noi rămânând cu praful de pe tobă și cu sperietoarea numită ANAF, cu un sistem sanitar deficitar și bolnav cronic, cu o educație care seamănă a glumă proastă, cu infrastructură de acum 50 – 60 de ani. Nici biserica nu ne ajută prea

Alexandru PETRESCU

Despre candidatul PNL pentru funcția de primar al Brașovului nu se pot spune foarte multe lucruri. O persoană destul de discretă în afara sferei politice, acesta s-a făcut remarcant în lupta politică umăr la umăr alături de colegii de partid.

Fost viceprimar al Brașovului, apoi consilier județean și vicepreședinte al Consiliului județean Brașov, acesta declara la sfârșitul lunii ianuarie că se retrage din cursa internă pentru desemnarea unui candidat la primărie: „M-am retras. La nivel național, s-a decis ca președinții filialelor locale să fie candidații pentru funcția de primar, iar eu sunt vicepreședinte al Consiliului de Coordonare Municipal Brașov. Nu puteam să fiu pe două fronturi, adică președinte al filialei locale

Oameni-zombie fără viitor

mult, fiind preocupată să ridice catedrale gigantice, neavând nici o legătură cu credința și morala creștină. Politicienii ne mint și bagă în buzunar tot ce prind, căpătuiala fiind singura politică la care excelează, serviciile ne controlează la sânge orice vorbă și orice mișcare, încercând să ne transforme în niște personaje paranoice și obediente. Oamenii-pudel sunt la locul lor aranjați în sistemul care trăiește pe bani încasați de stat de la noi, făcând mai nimic pentru cetățean, și o Masonerie aruncată în derizoriu datorită corupției și a intereselor meschine, depășită total.

„Stăpânii” noștri patronează acest sistem, sufocând cu mână sigură tot ce înseamnă ROMÂN și ROMÂNISM. În primul rând ei controlează serviciile secrete. Suntem monitorizați zilnic, iar informațiile obținute sunt date „stăpânilor” sau arhivate pentru mai târziu, în funcție de interes. În altă ordine de idei, serviciile controlează oamenii politici, pentru ca legislația să fie utilă „stăpânilor”, și drept răsplată, îi lasă să-și umple buzunarele. Serviciile mai controlează și ANAF, DNA, Parchetul General, Justiție.

În al doilea rând „stăpânii” noștri controlează corporațiile multinaționale care ne aduc bunuri și servicii și băncile. Ei controlează dobânzile, bursa, prețul petrolului, gazelor și a electricității, adică a tot ceea ce este important într-un stat din punct de vedere economic.

În al treilea rând controlează tot ceea ce înseamnă media centrală. Emisiuni TV care insultă

inteligenta umană, crearea de falși idoli, valuri de testosteron, curg zi de zi, moment de moment, pe toate posturile.

Concluzie? Am devenit o piață de desfacere mare, cu mână de lucru umilă și ieftină, incapabilă să se solidarizeze și să se opună. Am devenit un cumpărător docil, și un angajat umil și răbdător.

Trăim forțat și fără bucurie, de la un salariu la altul, facem lucruri nefirești pentru traiul zilnic, fără se ne mai întrebăm de sensul vieții. Ne adâncim într-o criză de identitate, provocată de promovarea intepesitivă a non-valorilor. Proștiți și cumpărați cu o sticlă de cola, un pachet de țigări „americane” și salariu în euro. Ne îndeplinim ușor și treptat misiunea de ciobănaș mioritic, care la aflarea crimei ce avea să se întâmple, se lasă în voia sorții dictându-și testamentul, fără a lua măsuri de protecție. Este oare în stare sângele de luptător să contrazică acest blestem mioritic?

„Stăpânii” noștri ar trebui să cunoască niște lucruri despre noi. Lucruri care o să le zădărnicească planul atât de bine ticluit împotriva noastră.

Primul ar fi că am reușit să facem față la 4 imperii care ne-au jefuit, și tot a mai rămas. Imperiul Roman, Imperiul Otoman, Imperiul Habsburgic și URSS au jefuit cât au

putut de mult. Ne-au umilit, ne-au învrăjbit, ne-au ucis, au încercat să ne depărteze de credința strămoșească, au încercat să distrugă fibra noastră. Și tot în picioare am rămas, și tot pe pământul ăsta am rămas.

În al doilea rând am supraviețuit și invaziei popoarelor migratoare huni, vizigoți, bulgari, maghiari, pecenegi, cumani, tătari. N-am reușit să construim lucruri mărețe, orașe, catedrale, pentru că vizitatori nepoțiți incendiau și jefuiau tot. Dar am supraviețuit, așa fugăriți și măcelăriți, și n-am părăsit pământul ăsta.

În al treilea rând, bolșevici ne-au decapitat elitele în pușcăriile ei infecte, lagăre de muncă forțată ale morții, în numele ideologiei bolșevice care purifica omul prin torturi monstruoase, și tot nu ne-am transformat în „omul de tip nou”. Și am rămas tot aici.

Și știți de ce? Pentru că prin venele noastre curge sângele celor care au murit până la unul la Mărășești, acest veritabil Termopile al epocii moderne, al lui Mircea Cel Bătrân, Ștefan Cel Mare, Vlad Țepeș, Mihai Viteazul, Horia, Cloșca și Crișan, al eroilor Gheorghe Șonțu și Walter Mărăcineanu. Al

partizanilor din munți care s-au opus până la unul regimului bolșevic, cu arma în mână. Al martirilor care au murit pentru credință și țară în luptă fără nici un regret. Pentru că prin venele noastre curge sângele Sfinților Martiri Brâncoveni, și a Sfinților Mucenici ai Închisorilor. Pentru că imnul nostru are următoarele versuri, ignorate de cele mai multe ori, dar care fundamental ne caracterizează „...Priviți, mărețe umbre, Mihai, Ștefan, Corvine / Româna națiune, ai voștri străne-poți/Cu brațele armate, cu focul vostru-n vine/Viață-n libertate ori moarte!, strigă toți...” și „... Preoți, cu cruce-n frunte! căci oastea e creștină/ Deviza-i libertate și scopul ei preasfânt./Murim mai bine-n luptă, cu glorie deplină,/ Decât să fim sclavi iarăși în vechiul nost' pământ!...”

Și pentru că suntem niște supra-viețuitori inteligenți. Și pentru că paradoxal, noi ca nație mai avem două atuuri. Primul e acela că în momente grave și critice ne unim și ne ajutăm între noi, și al doilea, reușim să ne ignorăm cu bună știință instinctul de conservare. Iar asta ne face de neînvinși!

Asta înseamnă că rămânem aici. Rămânem ca un gest de sfidare a „stăpânilor”, a sărăciei și a „bolilor” sociale. Rămânem și facem haz de necaz, și le mai dăm din când în când și câte un șut la fluierul piciorului. Rămânem în ciuda faptului că ne așteaptă o viață mizerabilă și plină de nevoi. Suntem obișnuiți cu opresiunea, am fost prea puțin timp liberi. Dar spiritul nu o să-l învingeți niciodată. Niciodată!

Să curgă pe scoc, Gabore!

și vicepreședinte al Consiliului Județean. Noi rămânem uniți și îl susținem pe Adrian Oprică. Până acum am fost un soldat disciplinat al partidului care și-a îndeplinit misiunile și la fel voi fi și în continuare.”

Frumos, elegant, cât de cât.

Surpriza vine însă în scurt timp, Adrian Oprică fiind înlocuit cu Gabor. Nu știm dacă s-a mai făcut un sondaj pe temă, însă înlocuirea a apărut cam deodată cu alte două evenimente.

Primul, dezvăluirea într-un ziar local a faptului că Adrian Oprică era fericitul posesor al unei condamnări în urmă cu aproximativ

doi ani, acesta fiind condamnat de Judecătoria Zărnești la o pedeapsă de 1 an închisoare cu suspendare, pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui autovehicul sub influența băuturilor alcoolice, ceva peste 0.80g/l alcool pur în sange. O greșală omească, desigur. Dar întrebarea mea este de ce a fost nominalizat știind că nu este tocmai nepătat? Sau mai degrabă cineva din cadrul partidului a folosit informația fix la momentul oportun?

A doua coincidență la „rotirea cadrelor” a fost numirea unui nou prefect al Brașovului în persoana

A doua coincidență la „rotirea cadrelor” a fost numirea unui nou prefect al Brașovului în persoana domnului Ciprian Băncilă, fost coleg de partid cu Gabor, acesta fiind finul de cununie al candidatului PDL. Gurile rele spun că este bună sincronizarea între aceste două numiri în condițiile în care nașul candidează iar finul se ocupă de organizarea alegerilor... Oricum, noi așteptăm încă un punct de vedere al Guvernului tehnocrat pe această temă.

domnului Ciprian Băncilă, fost coleg de partid cu Gabor, acesta fiind finul de cununie al candidatului PNL. Gurile rele spun că este bună sincronizarea între aceste două numiri în condițiile în care nașul candidează iar finul se ocupă de organizarea alegerilor... Oricum, noi așteptăm încă un punct de vedere al Guvernului tehnocrat pe această temă.

Despre numire, Gabor a făcut o singură declarație: „Știți cum e, ai o singură șansă, că, dacă refuzi, partidul nu îți mai propune altă dată”.

Așa cum spuneam, în viața personală candidatul Adrian Gabor este o persoană discretă care nu s-a implicat în scandaluri publice. Singura semnalare a numelui său a fost în scandalul Romexterra Bank, când au fost menționate nume grele din administrația locală și Poliție, persoane apropiate de PDL, printre care și fostul șef al Inspectoratului de Poliție Brașov, Constantin Arișanu, apropiat, de asemenea, de PDL Brașov.

Se pare că Adrian Gabor este și

un familist convins, având grijă de prosperitatea familiei sale. Astfel, conform ultimei declarații de avere a acestuia, are o stabilitate economică ce îl poate ține departe de ispite. Mai exact, el încasează de la consiliu modesta sumă de aproximativ 8.000 lei, în timp ce soția sa, angajată a Direcției fiscale brașov, realizează venituri de aproximativ 40.000 lei anual. Împreună mai dețin terenuri care însumează peste 28.000 de metri pătrați și clădiri cu o suprafață totală aproximativă de 350 mp. Mașinile nu se pun, că sunt modeste, un Audi și un CIELO. Modeste și în permanentă rulare. Desigur, și faptul că soția sa este angajată la o direcție aflată în subordinea primăriei este tot o coincidență, iar cei care comentează pe această temă sunt doar oameni invidioși.

Cam atât despre profilul candidatului Gabor. Pe măsură ce mai avem informații care l-ar putea ajuta pe acesta în frumoasa carieră politică, vom reveni. Până atunci, să curgă Gabore! Norocul pe scoc!

Mai multe spitale, un singur acoperiș

Am participat la prezentarea argumentelor pentru construirea unui nou spital în Brașov. Un spital multidisciplinar și cu adresabilitate regională. Echipa condusă de dr. Dan Grigorescu a expus și explicat coerent nevoia unei noi unități sanitare, în condițiile în care clădirile spitalicești ale orașului sunt răspândite prin toate cartierele, iar oamenii bolnavi sunt nevoiți să alerge de la un medic la altul. Prin această construcție, s-ar găsi rezolvarea unei probleme stringente pentru brașoveni, dar s-ar realiza și o reparație istorică pe care orașul nostru o merită: când comunității au construit spitale în țară, pe noi ne-au evitat. Ceaușescu fusese arestat cândva la Brașov și ne purta o aversiune nemărturisită.

Dincolo de argumentele prezentate, e limpede că sistemul de sănătate brașovean are nevoie de o îmbunătățire majoră. Clădirile risipite prin oraș nu mai corespund standardelor, iar pacienții sunt plimbați de la o secție la

alta. Aducerea secțiilor medicale sub un singur acoperiș este o prioritate.

Chiar dacă ridicarea unui spital regional este un proiect național, primii beneficiari vor fi brașovenii. De aceea, susțin acest demers. Primăria se poate implica în mod direct prin identificarea și alocarea unui teren corespunzător, cu utilitățile necesare. Pentru obținerea finanțării – în jur de 170 de milioane de euro – actorii politici și din administrațiile locală și județeană trebuie să facă lobby puternic. Un astfel de proiect depășește interesele de grup sau de partid, avem nevoie să vorbim pe o singură voce – vocea Brașovului.

De fapt, lucrurile sunt foarte simple: societatea civilă vine cu un proiect, iar administrația trebuie să și-l asume și să îi dea curs. Agenda aleșilor se face cu prioritățile cetățenilor.

Refacerea infrastructurii spitalicești, operaționalizarea sistemului de asistență socio-medicală la domiciliu pentru vârstnici,

precum și dispersarea stațiilor de intervenție de urgență (salvare și pompieri) în mai multe puncte ale orașului sunt măsuri nu doar pentru un Brașov modern, ci pentru unul normal. Cu alte cuvinte, să trecem la treabă și să creștem Brașovul!

Cătălin Leonte, candidat independent la Primăria Brașovului:

Refacerea infrastructurii spitalicești, operaționalizarea sistemului de asistență socio-medicală la domiciliu pentru vârstnici, precum și dispersarea stațiilor de intervenție de urgență (salvare și pompieri) în mai multe puncte ale orașului sunt măsuri nu doar pentru un Brașov modern, ci pentru unul normal. Cu alte cuvinte, să trecem la treabă și să creștem Brașovul!

Incercarea moarte... are!

Pentru a încerca să rezolve o mică parte din cererile pentru locuințele sociale (peste 2400 conform cererilor înregistrate la RIAL Brașov) care există în Brașov, anul trecut doamna viceprimar Durbacă a prezentat „strategia” de construire a locuințelor sociale care prevedea, nici mai mult nici mai puțin decât cheltuirea a 1,9 milioane de euro din bugetul brașovenilor cu următoarele consecințe preconizate:

- realizarea a 24 de apartamente cu destinația de locuințe sociale, prin modificarea unei clădiri reabilitate de curând din fonduri europene, dar cu un cost mai

mare pentru această schimbare de destinație decât dacă apartamentele ar fi fost cumpărate nou-nouțe, într-un complex rezidențial

- pentru un timp nedeterminat (câțiva ani?) persoanele fără adăpost vor sta în gară, parcuri, sau chiar în holul blocului în care locuiești chiar dumneavoastră, cu costurile sociale aferente, Primăria „dorind” probabil ca astfel să se debaraseze fizic de o parte dintre ei
- prețul final CHELTUIT pentru o locuință: aproximativ 100 mii euro, reprezentând rezolvarea excepționalului procent de... 1% din cerințele la nivel local;

După ce am luat atitudine,

doamna viceprimar a stopat acest demers.

Și iată că, acum câteva zile, revine cu aceeași idee, sau obsesie. Doar că, între timp, și-a revizuit calculele, astfel:

1. actualul cămin pentru persoane fără adăpost nu se mai transforma în adăpost de noapte și cazare în regim de urgență ci doar în „adăpost de noapte în regim de urgență”; adică, cele 80 de persoane care locuiau în cămin perioade de până la 6 luni (și asupra cărora, prin metode cel puțin abuzive, s-au făcut imense presiuni ca să plece) nu vor mai avea nici macar acest minim adăpost dacă nu se angajează (că de

plătit plăteau și până acum), rămânând oricum fără hrană (caldă) și consiliere;

2. adăpostul nu se mai amenajează pe „terenul liber de sarcini” ci în corpul B al fostului Liceu Astra; nu mai costă 900.000 euro ci fix 2.985.766,7 lei (face cineva pariu ca așa va fi?), adică circa 663.500 euro; de fapt va costa mai mult ca înainte, pentru că această clădire exista deja, dar nici măcar chiromanții nu ar putea ghici algoritmul după care au făcut calculele funcționării Primăriei care au identificat cu precizie chiar și zecimală;

3. (re)amenajarea celor 20 de locuințe sociale va costa 539.990 lei adică 120.000 de euro, adică

circa 5.000 de euro pentru o locuință.

Situația este absurdă - comentariile sunt de prisos. Sper doar că cetățenii orașului, împreună cu autoritățile competente (dacă va fi necesar), să împiedice aceasta... durbăcărie. Păcat că deja s-au cheltuit bani publici cu studii și expertize, fără însă ca cineva să simtă nevoia unui studiu de oportunitate, doar pe baza unei decizii politice.

Dar peste toate, am o mare nelămurire: când a greșit calculele doamna Durbacă, anul trecut când transformarea imobilului din strada Zizinului costa 1.000.000 de euro sau acum când costă „doar” 120.000 de euro? Ca să știm dacă atunci alocările bugetare erau „umflate” sau acum sunt „gresit estimate”. Sau altfel spus, dacă e o greșeală de... gândire sau doar de... moralitate?

Sau, deși nu credem așa ceva, poate că a început, la lumina nopții, vreo licitație (cu strigare în șoaptă) pentru postul de viceprimar în viitoarea legislatură? Și fiecare se descurcă cum poate!

Mihai COSTEL
Președinte Partidul Mișcarea Populară Brașov

Dar peste toate, am o mare nelămurire: cand a gresit calculele doamna Durbaca, anul trecut cand transformarea imobilului din strada Zizinului costa 1.000.000 de euro sau acum cand costa "doar" 120.000 de euro? Ca sa stim daca atunci alocarile bugetare erau "umflate" sau acum sunt "gresit estimate". Sau altfel spus, daca e o greseala de... gandire sau doar de ... moralitate?
Sau, desi nu credem asa ceva, poate ca a inceput, la lumina noptii, vreo licitatie (cu strigare in soapta) pentru postul de viceprimar in viitoarea legislatura? Si fiecare se descurca cum poate!

Partidul Ecologist Român - un partid ALTFEL

Maturizarea clasei politice va veni abia după maturizarea alegătorilor. Noi, cei din Partidul Ecologist vă invităm la o schimbare. La schimbarea atitudinii proprii. La implicare socială. Implicarea în Partidul Ecologist Român ține de dorința de a avea un viitor sigur pentru copiii noștri, de conservare a resurselor, de protejarea naturii, a pădurilor. Toată lumea este revoltată de jaful din pădurile patriei, dar cu toate acestea majoritatea votează partidele care au protejat acest jaf. În țările civilizate partidele ecologiste sunt susținute de electorat, de aceea în Austria, Germania, Elveția, e foarte greu să faci exploatare forestieră. Pentru că acele partide au un cuvânt de spus. De aceea austriecii au venit în România să facă afaceri cu lemn. La ei acasă nu pot corupe pe nimeni!

Din rândul cetățenilor am venit să ne înscriem într-un partid cu o doctrină ce aparține României moderne. Nu am făcut politică până acum, dar am urmărit evoluția ei cu atenție. Nu am făcut administrație publică, dar nici cei care au fost în administrația Brașovului nu pot spune că au făcut-o. Cum vom schimba ceva cu aceeași oameni? Îi mai votăm o dată, în speranța că nu vor mai fura de acum încolo? PSD și PNL au reușit să convingă cetățenii că toată clasa politică este coruptă.

Iată câteva propuneri de mituri

mioritice moderne pe care vrem să le desființăm împreună:

1) „O fi furat, dar măcar a făcut ceva pentru Brașov“

Nu e o idee sănătoasă aceea de a accepta furtul în asociere cu locul în care ar trebui să se afle cei mai buni gospodari, cele mai bune exemple de cinste și demnitate dintre brașoveni. Nu vorbim aici de cel mai cinstit om din pușcărie, ci de oameni impecabili din punct de vedere moral. Cel care fură se gândește numai la el, deci este exclus din start faptul că va face ceva bun pentru locuitorii Brașovului. Cum să lași bugetul orașului pe mâinile hoților și apoi

să afirmi că totuși au făcut ceva? La noi acasă așa procedăm? Din banii de pâine cumpărăm lălele?

2) „Nu sunt buni de primar dacă nu au făcut parte din administrație“

Pe bune? Cei din administrația locală au fost buni? Au ridicat mânuța și au votat în Consiliul Local, dar nu opinii proprii, pentru că nu aveau dreptul la opinie. Erau doar o mașină de vot. Simulau și ei acolo democrația. Să vă dau un exemplu: apa potabilă. Ce au votat oamenii ăștia care ne reprezentau pe noi? Au votat un preț mai mare decât în Bărăgan. O plătesc inclusiv cei care votează

entuziasmați pentru panseluțe și giratorii. Un alt exemplu este Tetkron. Genul ăsta de administrație ne dăunează grav sănătății. Ne trebuie un primar CINSTIT. Acesta se află acolo în interesul cetățenilor. Nu lași oamenii fără apă caldă toată vara pentru că nu te

mai sature de bani.

3) „Nu avem altul mai bun“

Probabil nimeni nu crede cu adevărat asta. Avem cu toții prieteni sau cunoscuți foarte capabili, foarte onești, oameni care nu își vând cinstea la tarabă în schimbul oricărei sume de bani. Pe aceștia îi așteptăm în partid. Uitați-vă la ei. De 26 de ani trăiesc fără a avea funcții politice sau administrative. Se poate trăi cinstit! Ei exact asta demonstrează. Acești oameni trebuie promovați. Acești oameni trebuie votați, nu ceilalți!

Partidul Ecologist Român, inclusiv organizația județeană Brașov va participa în alegerile din 5 iunie cu astfel de oameni, cu brașoveni proveniți din rândul societății civile, oameni ca dumneavoastră, care nu s-au abonat la bani publici, care nu au primit funcții în dar, de la partid, care nu au nași sau părinți în funcții publice cheie din care aranjează viețile noastre, ale tuturor, oameni care trăiesc decent, din salarii muncite, care își educă pruncii în spiritul muncii cinstitute, nu al șmecheriilor ilicite.

Astfel de oameni cu bun simț am lansat în cursa pentru Primăria Brașov, pe jurnalista Mariana Sebeni-Comșa, pentru Consiliul Local Brașov și Consiliul Județean Brașov. Jurnaliști, economiști, dascăli, ingineri, artiști, barmani, muncitori.

Aceștia sunt ecologiștii brașoveni, oamenii PER!

Proiectul pentru aeroport nu există!

Este un fapt incredibil, dar adevărat! După 12 ani de discuții pe marginea aeroportului internațional Ghimbav, timp în care conducerea Consiliului Județean Brașov a tot dat vina în stânga și în dreapta, realitatea este că proiectul integrat al acestui aeroport nu există!

Concret, singurul pas făcut de fosta conducere a consiliului județean a fost inițierea unei licitații pentru servicii de consultanță tehnică în vederea realizării proiectului, pe care ulterior tot conducerea Consiliului Județean a blocat-o.

Teoretic, pentru aeroport ar trebui să existe un proiect integrat care să cuprindă: clădirea aeroportului, terminale pasageri, terminale cargo, pasaje și drumuri de acces, piste de aterizare, spații de garare, etc.

Din toate acestea, marele aeroport de la Ghimbav are o pistă trântită în mijlocul unui câmp, care se pare că nici măcar nu poate fi utilizată, atâta timp cât nu a primit aviz din partea Autorității Aeronautice Române. În schimb știm cât a costat această pistă: 16 milioane de euro, bani plătiți din bugetul Consiliului Județean Brașov!

Cer public socoteală tuturor minciunoșilor și hoților care și-au bătut joc de brașoveni spunând că proiectul aeroportului este blocat de guvern, că nu știu ce minister nu vrea să se implice etc,

CÂND REALITATEA ESTE CĂ ACEST PROIECT NU EXISTĂ!

Domnilor hoți, lași, mincinoși și ipocriți care ne-ați mințit 12 ani! Cum voi ați să obțineți finanțare, domnilor consilieri județeni, deputați și senatori de Brașov în condițiile în care primul pas pentru obținerea finanțării pentru un proiect este să ai proiectul în sine!

Chiar ne luați de proști pe toți?

Eu, Macarie Adrian, în calitate de cetățean al Brașovului vă somez să faceți publice aceste informații, în cazul în care acestea există! Vă somez să publicați pe site-ul Consiliului Județean, următoarele:

1. Studii de fezabilitate realizate în vederea construcției aeroportului
2. Proiectul integral al aeroportului de la Ghimbav
3. Avizele obținute din partea Autorității Aeronautice Civile
4. Dovada depunerii cererilor de finanțare pentru acest proiect

Invit pe această cale toți brașovenii care vor să afle cât și cum au fost mințiți cu un proiect care nu există! Voi organiza o dezbateră publică unde voi invita reprezentanții media din Brașov, toată clasa politică din Brașov răspunzătoare pentru acest proiect, precum și orice brașovean care dorește să tragă la răspundere hoții și mincinoșii politici din Brașov!

5. Decont de cheltuieli pentru sumele cheltuite până în acest moment

6. Proceduri de achiziție publică pentru banii cheltuiți până acum

Invit pe această cale toți brașovenii care vor să afle cât și cum au fost mințiți cu un proiect care nu există! Voi organiza o dezbateră publică unde voi invita reprezentanții media din Brașov, toată clasa politică din Brașov răspunzătoare pentru acest proiect, precum și orice brașovean care dorește să tragă la răspundere hoții și mincinoșii politici din Brașov!

Acest proiect stă sub semnul R.Ă.U. – RATAT. ABANDONAT. UITAT

RATAT – Ratați sunt toți politicienii hoți și corupți care ne-au mințit atâția ani

ABANDONAT – Abandonat este acest proiect și visul brașovenilor de a avea aeroport

UITAT – Noi uităm, uităm de hoții și de minciuni, uităm să îi tragem la răspundere pe nenorociții pe care i-am votat!

Eu vă spun că ajunge! Că aceștia trebuie să dea socoteală pentru că ne-au furat aeroportul!

Că aceștia trebuie să dea socoteală pentru 12 ani de minciună și hoție la Brașov!

**Cu respect pentru Brașov și brașoveni,
Adrian MACARIE**

Să fim serioși, dacă ei nu sunt

În an electoral, parlamentarii cer alocarea anuală a 1 miliard de lei pentru construcția de noi spitale. Parlamentarii PNL susțin că, astfel, în decurs de 9 ani ar putea fi construite 12 spitale la cheie, ultramoderne, fiecare având 800 de paturi, la standardele actuale de exigență, adică câte un spital modern în toate centrele universitare medicale.

Dragii mei brașoveni, nu vă lăsați induși în eroare! Pentru marile centre urbane și universitare care nu dispun de spitale monobloc mari (Brașov, Timișoara, Cluj, Iași), un spital de 800 de paturi este mult prea puțin! Nu ar fi decât o nouă „plombare” a sistemului! Și nu uitați că principala necesitate și urgență națională este reprezentată de construirea Spitalelor Regionale, care nu ar trebui să fie mai mici de 1400 de paturi! De unde confuzia inițiatorilor? Nu este nicio confuzie, suma e oricum propusă „electoral”, nu vedeți ce rotundă este? Un miliard, nici mai mult, nici mai puțin!

Dar mărimea spitalelor necesare în țară nu se stabilește în funcție de sumele alocate, ci invers!

Dacă ești normal la cap, în orice proiect stabilești întâi necesarul, apoi apoi nivelul resurselor! Să îi declar profesioniști pe promotorii „noii” idei? Nu, îi voi declara jalnici imitatori (evitând termenul deja

desuet de plagiatori), pentru că nu este vorba decât de „reîncălzirea ciorbei” reprezentate de proiectul eșuat din 2008 al fostului Ministru al Sănătății, Eugen Nicolăescu: 8 spitale regionale de 800 de paturi! Doar că ei le împart în 4 x 2! Sau 4 x 3! Că acum dă bine la calcul!

Să fim serioși, dacă ei nu sunt! Asta este părerea mea, documentată, zic eu! Nu credeți în vrăjeli, la fel cum vă rog să nu aveți încredere în soluții de tip „patul lui Procust”! Nu vă încredeți decât în analizele SWOT! Adică în profesioniști atestați, care, în politica parlamentară, pot fi găsiți precum moleculele de oxigen în stratosferă: rarefiate! Și, în continuare, ca să vedeți câtă demagogie puteți găsi pe centimetru pătrat în „propunerea legislativă”, vă prezint o analiză pe text (adică folosind „materialul clientului”!)

1. „În prezent, trei sferturi din spitalele din România sunt construite înainte de

1980, când România își construiește un sistem de spitale pavilionare”. MINCIUNĂ! În majoritatea orașelor din România s-au construit de către guvernul socialist spitale monobloc corespunzătoare criteriilor economice și socio-demografice ale județelor respective! Cu unele excepții, însă: Cluj, Iași (care aveau clădiri cu destinație medicală construite antebelic și în care funcționau clinici de tradiție, conduse de profesori de medicină renumiți, adevărați „monștri sacri”) și la Brașov, unde s-au repartizat, „în scârbă” fondurile necesare construirii unei clădiri de doar 600 de paturi, în loc de una de 1400-1600 de paturi (ca la Constanța sau Craiova), forțând administrația locală să păstreze în circuitul spitalicesc clădiri improprii, fără destinație medicală inițială (internatul de băieți al Liceului Honterus, una din băile comunale ale orașului, o fostă casă de toleranță etc). Așa că, lăsați-o jos, că măcăne!

2. „Sistemul a fost bun la vremea respectivă, dar este ineficient în zilele noastre, pacientul fiind transportat în 4-5 unități pavilionare”, sunt de părere inițiatorii. MINCIUNĂ! Sistemul pavilionar răspândit în tot orașul nu a fost bun NICIUNDE! Și NICIUNDE, cu atât mai puțin la Brașov! Acest fapt este evident pentru oricine, mai puțin pentru inițiatorii și semnatarii textului!

3. „Cheltuielile cu un spital nou sunt cu 40% mai mici decât cele cu unul existent, iar amortizarea noilor spitale s-ar face într-un termen mult mai scurt. Eficiența sa este crescută,

atâta vreme cât s-a dezvoltat rețeaua de transport rapid a pacienților cu ambulanțe și pe calea aerului”, iar „fiecare leu deturnat înseamnă multe vieți puse în pericol”. „În țările civilizate nimeni nu mai renovează un spital vechi de 40-50 de ani pentru că nu mai corespunde standardelor și este mai ieftin să construiești altul”. ADEVĂRAT! PERFECT ADEVĂRAT!

4. „Infecțiile intraspitalicești apar cu o frecvență mai mare într-un spital vechi, germeii stând cantonați în pereți, canalizare, tâmplărie și pe alte suprafețe, iar la un moment dat este imposibil să mai lupti împotriva lor pentru că dezvoltă o mare rezistență la antibiotice”. DIN NOU PERFECT ADEVĂRAT!

Dar, văzind cu câtă nonșalanță fac afirmațiile de la punctele 3 și 4, cum ar mai putea cineva să pună în concordanță logică și, mai ales, morală, ceea ce au decis și susținut vehement în ultimele luni ca fiind singura soluție viabilă pentru sistemul de spital brașovean, chiar reprezentanții liberalilor la Brașov? Adică susținerea în spațiul public și în mass-media tocmai de către reprezentanții liberali din administrația publică locală, chiar de unul dintre senatorii liberali (care mai este și medic, pe deasupra!) a faptului că renovările, plombările, extinderile (toate efectuate pe baza unor studii de fezabilitate copios plătite!) sunt calea corectă de urmat!

Pentru cine a uitat, să consulte materialele din presă și chiar bugetul Consiliului Județean!

Dr. Dan GRIGORESCU

CONCLUZIONÂND, ADEVĂRAT VĂ SPUN VOUĂ!

Inițiatorilor, dragilor, fiți, așadar, corecți și declarați public că singurii care au susținut tot timpul de când subiectul a devenit actual, că acest tip de rezolvare, a construirii de noi spitale, este unicul corect, au fost doar reprezentanții Asociației Noul Spital al Brașovului, printre care mă număr și eu! Doar că eu/noi, spre deosebire de voi, cei care vă pregătiți să intrați în campania pentru locale și parlamentare, nu avem astfel de obiective electorale. De aceea, vă informăm că, dacă nu veți preciza din cine v-ați inspirat, vă vom cere „drepturi de autor”! Și vor fi scumpe! Politic vorbind!

Sunt mândru de Brașov!

Dintotdeauna, oamenii s-au rugat. Credința ne unește pe toți într-o poveste epică: povestea lui Dumnezeu – sunt cuvintele actorului Morgan Freeman într-un clip de promovare a unui serial. L-am văzut ieri, într-unul dintre puținele momente în care mă uit la televizor. Recunosc, mă simt mai atașat de cuvântul tipărit și sunt cititor de presă scrisă, în defavoarea televiziunii. Dar acest documentar ce urmează să fie difuzat de National Geographic mi-a atras atenția. Pentru că, într-adevăr, este o temă la care meditez constant și la care fac apel la fiecare intervenție chirurgicală. Da, mă rog la Dumnezeu când operez și știu că au fost momente când medicina chiar nu a fost de ajuns în salvarea unui pacient... De curând am operat un ofițer de poliție, de pe Valea Prahovei, cu o tumoră cerebrală

gravă. Operația, tehnic, a reușit, dar starea pacientului s-a deteriorat din cauza multiplelor afecțiuni și leziunilor secundare cerebrale asociate tumorii. Timp de 10 zile m-am luptat cu echipa de neurochirurgie și terapie intensivă, pe care o am în Spitalul Sanador, dar ne-am și rugat continuu pentru sănătatea lui. Dumnezeu ne-a ascultat ruga și domnul ofițer va supraviețui.

2016 este anul Constantin Brâncuși (1876-1957). „Eu am voit să înalț totul dincolo de pământ”, spunea marele nostru artist. Opera sa, Rugăciune, este creată, nu am niciun dubiu, cu sprijin divin. Este o sculptură de influență bizantină, expresie a smereniei. Privind-o, te simți copleșit. Este, dacă vrei, o altă formă artistică de poveste a lui Dumnezeu. Brâncuși s-a rugat pentru noi, prin arta sa și ne-a făcut pe toți mai buni, mai

spirituali, ne-a apropiat de înălțimile cerului.

Am vorbit despre aceste două lucruri nu întâmplător. Vedem cu toții, terifiați, ce se întâmplă pe bătrânul continent, cum este lovit de teroare și moarte. Vedem cum ne mor copiii în spitale și în cluburi. Asistăm la drame și ne cuprinde sentimentul neputinței. În astfel de clipe avem nevoie să ne întărim. Să nu cădem pradă deznădejdii.

Fiind o vreme a luptei este, așadar, o vreme a rugăciunii. E nevoie să ripostăm și o putem face cu armele noastre. Să ne îmblânzim sufletele, să ni le luminăm. Rugăciunea poate fi un instrument – ca să folosesc un termen care mi-e apropiat – de a-i îmblânzi și pe cei din jur și lumea în ansamblul ei. Pentru că, asemenea crucii, rugăciunea e o „armă”.

Foarte mulți brașoveni, de toate vârstele, s-au închinat la racla cu Brăul Maicii Domnului care a poposit pentru câteva zile la Biserica Adormirea Maicii Domnului din Piața Sfatului. După aceea, la bisericile catolice, reformate și evanghelice s-a sărbătorit Paștele. La câteva zile distanță, alături, în sinagoga de pe strada Poarta Scheii, comunitatea evreiască a sărbătorit Purim-ul. Brașovul este un model de multiculturalitate și spiritualitate. O

Prof. Dr. MSc. Alexandru Vlad Ciurea
Director Științific, Șef Departament
de Neurochirurgie Spital Sanador,
București

avere mai prețioasă decât orice altceva. Credința este o fundație pe care poți să înalți un oraș, să îl duci mai departe și să te mândrești cu faptul că faci parte dintr-o comunitate specială. Sunt mândru că sunt brașovean!

6 | FAPT DIVERS

Hai să ne ușurăm în trombon

Karla TITILEANU
decorator

Dar ce te faci când te plimbi prin oraș și brusc te strâng pantalonii și parcă ai vrea... „să trimiți un fax”? Într-un oraș civilizată vizitezi una din toaletele publice. Știți deja, alt oraș, altă țară, altă planetă. Da, pe planeta unde arhitecții sunt băgați în seamă de către autorități și se fac concursuri de proiectare pentru realizarea de astfel de „obiective”, e mai mare plăcerea să te duci la toaletă. Pe lângă confortul absolut firesc, te și poți bucura de un imobil cu semnătură de designer, unde există concept, inovație, tehnologie și chiar artă.

Dar cum noi suntem mai speciali și foarte moderni, suntem atât de moderni încât n-avem toalete publice nici câte erau în Mohenjo-Daro (Pakistanul de azi) prin

”Cu WC tronând în curte, Construim telegondole, Parcuri în păduri și iole... Bine nu miroase, pute!”
de Dumitru Râpanu

anii 2600 înainte de Hristos. Și vorbesc de toalete publice, spălate de jeturi de apă, construite în incinte special amenajate. Dacă stăm să ne gândim puțin, pe la noi încă mai sunt oameni care se duc prin boscheți, ganguri și străduțe lăturalnice, asta și pentru că au educația sub nivelul mării, dar și pentru că astfel de spații publice nu prea există.

Se spune că gradul de igienă și educație al unui popor este dat de numărul de toalete publice existente. Păi asta spune destule despre Românică noastră, în condițiile în care anul trecut s-a inaugurat la Slatina o toaletă „inteligentă” a cărei preț de execuție a fost de 28.000 de euro și tot poporul s-a minunat la

apariția ei. Nici în Brașov nu stăm mai bine, căci le putem număra pe degete, pe degetele pe care ar trebui să le spălăm cu acid în cazul în care le-am folosi. Cât privește cele două transformări suferite de incintele cu astfel de destinație, nu spun altceva, decât că e bine că sunt curate. Dar sunt două. Restul, ar putea

fi propuse într-un concurs de reamenajare și să răsără astfel adevărate obiective turistice, cu oportunități de promovare a orașului, în condițiile în care ar purta semnătura unor profesioniști arhitecți și designeri. Căci avem. Și cu siguranță ar considera o provocare să facă din rahat bici.

English Bar

Str. Vasile Saftu nr.1.

Incinta hotel Coroana Brașovului

CONCURS Gazeta Brașovului

Gazeta Brașovului vă oferă șansa de a câștiga un premiu de Paști. În perioada 25 Martie – 21 Aprilie 2016, în următoarele 5 ediții vom publica taloanele de concurs.

După completarea lor și depunerea în centrele de colectare, acestea vor fi preluate în data de 20 Aprilie, iar în data de 21 Aprilie va avea loc extragerea.

Premii partener Crama Girboiu:

- Cutie BIB 3 L Varanča Sauvignon Blanc – 1 buc
- Cutie BIB 3 L Varanča Sauvignon Merlot – 1 buc
- Cutie BIB 3 L Varanča Muscat Ottonel – 1 buc
- Cutie 3 sticle vin 0.75 L Varanča – 1 buc
- Cutie 3 sticle vin 0.75 L Livia – 1 buc

Premii partener Guerrilla Cooking:

- Miel de Paști – 1 buc

Premii partener Lingemann:

- Coș de Paști în valoare de 500 de lei – 1 buc

Premii partener English Bar:

- Coș de Paști în valoare de 500 de lei – 1 buc

Premii partener Asociația Civică Muntean Cătălin:

- Curcan pentru masa de Paști – 5 buc

Puncte de colectare taloane:

Brașov: Magazinul Market Piața Unirii/Schei – colț cu str. Prundului, • Chioșcul non-stop Modarom • Magazin CRISCAT, Aleea pietonală Răcădău • Magazinele La doi Pași și Magazinul DODO din cartierul Stupini. **Făgăraș:** Magazinul Bunătăți din Secuime, str.Doamna Stanca, bl.1 parter comercial. **Cristian:** Casieria S.C. DOROBIEIUL S.R.L, str. Lungă 96. **Codlea:** Magazinul Peneș Curcanul – str 9 Mai.

Nume _____ Prenume _____

Adresa _____

Telefon _____ E-mail _____

Regulament concurs:

- taloanele de concurs trebuie să fie corect completate
- se va executa câte o singură extragere pentru fiecare premiu
- angajații, colaboratorii și rudele celor implicați (ziar, parteneri, personal locații de colectare taloane) în acest concurs nu vor putea participa
- premiile vor fi înmânate personal câștigătorilor imediat după extragere, pe baza unui proces verbal
- premiul oferit de Guerrilla Cooking va fi achiziționat de un membru al asociației împreună cu câștigătorul, dintr-o locație/magazin autorizat. Prin completarea prezentului talon participării la concurs înțeleg și își dau în mod benevol și expres consimțământul pentru folosirea adresei la extragerea și acordarea premiilor.

CARPATHIAN ETHNO STORE

DOAR 1600 RON

BALANSOAR DIN LEMN

www.ecarpathian.com

Brassai, fotograful Parisului

CUNOSCUT ÎN TOATĂ LUMEA. ▶ Unul dintre cei mai buni fotografi ai tuturor timpurilor s-a născut la Brașov
 ▶ Încă din perioada interbelică Brassai a fost considerat un adevărat maestru și a fost prieten cu mari personalități
 ▶ Fotografiile sale sunt expuse în cele mai mari muzee ale lumii

Cu mâinile făcute căuș încearcă să-și aprindă o țigară. Bezna e spartă doar de petele tremurânde de lumină de la lămpile cu gaz. E pe malul Senei de când a apus soarele și de atunci până la miezul nopții a vânat cu aparatul îndrăgostiții de pe promenadă. În cafeneaua de la capătul străzii, până să-și termine paharul de absint i-a pozat pe cei doi amanți ce schimbau săruturi ilicite. Acum o fotografiază pe Lulu, vestita prostituată a studenților săraci.

Brassai, unul dintre cei mai buni fotografi ai tuturor timpurilor, s-a născut la Brașov. Încă din perioada interbelică a fost considerat un adevărat maestru și a fost prieten cu mari personalități, ca Picasso și Brâncuși. Artistul brașovean este considerat succesorul lui Eugène Atget, fondatorul fotojurnalismului modern.

Născut în 9.09.1899, la ora 9

Fotografiile cu Parisul pe timpul nopții sunt expuse azi în marile muzee ale lumii. În Brașov, orașul în care s-a născut, se află doar câteva albume în limba maghiară. În urmă cu câțiva ani, la Biblioteca Județeană George Barițiu s-a organizat o expoziție în onoarea lui, însă nu cu fotografiile originale.

Pe numele său adevărat Halász Gyula junior, artistul s-a născut în toamna anului 1899. În cartea „Souvenirs de mon enfance”, fotograficul povestește cu nostalgie despre locul natal: „Sunt născut în Transilvania, la 9 septembrie 1899, la orele 9 seara. Doar nouă sau multiplu de nouă există în data mea de naștere. Această cifră m-a urmărit toată viața. Am locuit totdeauna la numărul 81. (...) Înconjurat de păduri de brazi, cu turnurile și zidurile sale, cu acoperișurile sale înclinate, cu biserica sa gotică, supranumită Neagră, Brașovul, orașul meu natal, este un oraș medieval, ultimul din

Occident. (...) Tatăl meu, care a studiat la Sorbona, era profesor de literatură franceză. Adora Parisul și anticarii, pe Sarah Bernhardt, secolul al XVIII-lea, enciclopediștii și moralistii francezi. Are acum 80 de ani și compune poeme mamei mele în vârstă de 75 de ani“.

Tatăl său, Halász Gyula senior, a fost întemeietorul publicațiilor brașovene maghiare Brassói Szemle (1901) și Brassói Napló (1933), iar mama artistului era fiica unor comercianți armeni brașoveni.

Dezertează din armată

Brașovenii Daniel Nazare și Irina Bernad au studiat biografia lui Brassai. „La nici cinci ani micuțul

Halász Gyula călătorește la Paris, unde tatăl său obținuse un concediu de studii de un an, iar șederea în orașul de pe Sena marchează viața copilului, ce-și va dori apoi cu ardoare revenirea în metropola îndrăgită. În 1916 își finalizează studiile la Brașov, luându-și bacalauratul în plin război la Școala reală de stat. A fost încorporat în cavaleria austro-ungară (1916-1917) la Sibiu, de unde se pare că dezertează, iar cu ajutorul unor acte false ajunge în 1918 la Budapesta, unde începe să studieze artele plastice”, povestește Daniel Nazare de la Biblioteca Județeană „George Barițiu“.

S-a înrolat voluntar în „armata roșie” a lui Béla Kun, ca operator telefonist, fiind luat în august 1919 prizonier de armata română. După înfrângerea „republicii celor 133 de zile” nu se poate stabili în Franța, întrucât cei plecați din țările învinse în războiul abia încheiat nu erau primiți. S-a stabilit la Berlin, refugiul intelectualilor din estul european, unde și-a continuat studiile de pictură la Academia de arte frumoase.

Parisul în timpul nopții

În anul 1924 a reușit să-și vadă visul cu ochii, stabilindu-se la Paris. O perioadă lungă de timp a colaborat la diverse periodice cu articole și desene. „Un articol ce

atrage atenția, până și diplomaților, e un interviu imaginar cu un prim-ministru rus, alcătuit pe baza celor citite în presă. În eleganta publicație suprarealistă a anilor '30, Minotaure, publica desene cu nuduri“.

Fotograf profesionist a devenit abia în anul 1929, după ani întregi în care a disprețuit aparatul de fotografiat. În amintirea orașului natal și-a semnat lucrările cu pseudonimul Brassai. La îndemnul prietenului său André Kertész a

cutreierat Parisul noaptea, cu aparatul de fotografiat, prin locurile pustii, de-a lungul canalului Saint-Martin și prin cafenele. A fotografiat în special cerșetori, homosexuali, prostituate, drogați, muzicanți ambulanti. Din acest motiv a fost numit mai târziu „sociolog al nopții”. Cu ajutorul aparatului de fotografiat a immortalizat tot ce ținea de Belle Époque, viața locurilor de noapte, a polițiștilor ce patrulau prin locurile rău famate, a îndrăgostiților.

Prieten cu artiștii parizieni

În toamna anului 1933 l-a întâlnit pe pictorul Pablo Picasso cu care urma să lege o mare prietenie. La Paris și-a făcut numeroși prieteni, iar pe unii îi fotografiază, ca de exemplu: Salvador Dali, Thomas Mann, J.P. Sartre, Jacques și Pierre Prévert, Paul Claudel, precum și conaționalii T. Tzara și C. Brâncuși. Din 1946, la îndemnul lui Picasso, începe să sculpteze, iar în fotografii se simte atras de inscripțiile pe ziduri (graffiti). Lui Picasso i-a făcut nenumărate portrete în atelierul său de pictură, iar cu Sartre purta multe discuții în contradictoriu pe teme de doctrine politice.

www.cramagirboiu.ro

Să nu permitem transformarea educației într-un SRL

Date fiind unele evenimente recente, este momentul să readucem în discuție un subiect deosebit de grav, care însă trebuie să reprezinte o prioritate pentru activitatea legiuitorului din perioada imediat următoare: cadrul legislativ privind autorizarea și acreditarea unităților de învățământ preuniversitar.

Este cunoscut cazul recent al grădiniței particulare din București, unde educatoarea a agresat mai mulți copii. Faptul că respectiva unitate nu era nici măcar autorizată nu ar trebui să reprezinte o noutate. La nivel național, funcționează numeroase așa-numite grădinițe particulare, care însă nu dețin nici un fel de autorizație de funcționare și nu au fost supuse

niciunui proces de control și acreditare. Ne putem convinge de această stare de fapt dacă vom confrunta datele furnizate de Agenția Română pentru Asigurarea Calității în Învățământul Preuniversitar cu oferta publică a grădinițelor și vom observa că numeroase astfel de unități funcționează în afara legii.

Mulți operatori economici funcționează fără forme legale, sau se ascund în spatele unor forme de organizare alternative, pretinzând că unitățile pe care le dețin sunt cluburi pentru copii, școli de limbi străine, sau furnizori de educație alternativă. Nu puține au fost cazurile în care operatorii economici nu au permis efectuarea controalelor de către instituțiile abilitate, invocând că în respectivul imobil

funcționează un club privat, care nu desfășoară activități economice.

Mai mult decât atât, din totalul grădinițelor particulare autorizate, foarte puține sunt și acreditate în condițiile legii. Conform ARACIP, acreditarea unei grădinițe se face prin raportarea la standardele specifice, instrumente care măsoară capacitatea unei unități de învățământ de a funcționa în parametri obligatorii. Practic, acreditarea constituie garanția ca unitatea respectivă asigură servicii de calitate.

Mă întristează faptul că trebuie să apară un caz grav, emoționant, pentru a ne determina să acționăm. Problema asigurării calității în instituțiile preuniversitare nu poate suporta nicio amânare. Este nevoie de un efort corelat al Parlamentului și al Ministerului Educației, pentru a crea și implementa un cadru normativ care să răspundă cerințelor actuale.

O situație mult mai gravă găsim însă în cazul unităților care oferă servicii de tip after-school. Lipsa unui cadru normativ care să reglementeze această activitate a dus la

înființarea acestor unități sub diferite coduri CAEN, fapt ce îngreunează inclusiv efectuarea controalelor. Am elaborat o propunere legislativă care să reglementeze modalitatea de înființare, autorizare și funcționare a unităților care prestează servicii de tip after-school. De asemenea, mă voi apleca cu toată atenția și asupra legislației care reglementează funcționarea grădinițelor.

În calitate de părinte, sunt preocupată de serviciile de care beneficiază copiii în aceste unități. Sunt convinsă că fiecare părinte își

dorește să își lase copiii într-un loc în care să îi fie garantată stabilitatea psihică, integritatea fizică, siguranța sanitară și servicii educaționale de calitate.

A face bani de pe urma eforturilor părinților care încearcă să le ofere copiilor o educație de calitate, este de neconceput! Nu putem tolera ca educația copiilor noștri să fie transformată într-o goană sălbatică după profit. Nu putem accepta ca banii să fie puși înaintea siguranței copiilor!

Maria GRECEA,
Deputat de Brașov

Mă întristează faptul că trebuie să apară un caz grav, emoționant, pentru a ne determina să acționăm. Problema asigurării calității în instituțiile preuniversitare nu poate suporta nicio amânare. Este nevoie de un efort corelat al Parlamentului și al Ministerului Educației, pentru a crea și implementa un cadru normativ care să răspundă cerințelor actuale.

Coloana Infinitului sau coloana vertebrală?

Daniela PĂTRU

Ce e Coloana Infinitului a lui Brâncuși, am aflat tot din presă: un fel de bibelou care „trebuie curățat” cu furtunul pentru că „niște barbari” au murdărit-o. Bun, atunci mă întreb și eu dacă știm, cel puțin, ce este aceea o coloană vertebrală. Evident că nu mă refer la acea componentă a sistemului osos uman, deși analogia ar fi benefică în explicarea conceptului unor copii de clasa a patra.

Pentru mine, un om „cu coloană vertebrală” este cineva care are un sistem de VALORI bine pus la punct, un om care nu poate fi deraiat sau influențat în valorile sale, indiferent cât de bine sau cât de prost ar duce-o prin renunțarea la ele. Îndrăznesc să afirm că definiția s-ar putea aplica și poporului.

Românul, mic și neînsemnat, aflat într-o zonă limitrofă între Orient și Occident a căutat mereu să se agațe de cei mai puternici decât el ca să poată face față unui eventual război. Nestatornic și dornic de libertate, Românul a fluctuat frenetic: ba cu nemții, ba cu rușii, ba cu americanii. Totuși, nu putem fi noi înșine când ne uităm în ograda vecinului și căutăm să ne devalorizăm numai pentru că nu avem ceea ce are el. Noi – națiunea – încă n-am învățat

că A FI este mai important decât A AVEA. Încă nu ne-am învățat lecția STATORNICIEI de 26 ani încoace, de mii de ani încoace... Mă întreb cât va mai dura până vom putea învăța că mai presus decât Dreptatea este a fi OM, că dincolo de a căuta inovații, este mai important a căuta soluții la probleme. Schimbăm președinții, schimbăm miniștrii, dar pe noi înșine nu ne schimbăm. Rămânem aceiași egoști agresivi, gata să călcăm pe capetele altora pentru a fi în vârf. Ne creăm bula noastră de bunăstare, incubatorul perfect, apoi privim cu dispreț la cei care nu pot avea ceea ce avem noi – ei sunt mai proști, ei sunt plebea, ei nu merită pentru că nu muncesc! Nu ne gândim că a fi acolo sus înseamnă a ajuta pe cel mai nenorocit decât noi – nu hrănindu-l cu lingurița la nesfârșit, ci punându-i lingura în mână și învățându-l cum să-și prepare singur pâinea. El nu știe pentru că nu a avut acces la educația noastră, pentru că provine dintr-o familie săracă, unde lupta pentru subzistență a luat locul luptei pentru studii, pentru că așa a fost învățat acasă, pentru că N-A AVUT ÎNCOTRO!

O să schimbăm conducătorii la nesfârșit, o să căutăm mereu pe Cineva demn de încrederea

noastră, dar dacă noi nu venim cu soluții, atunci de ce mai trăim în democrație? Avem un cuvânt de spus, dar preferăm să ne plângem de milă și să așteptăm să ni se dea. Trăim în capitalism, dar nu producem capital, suntem doar consumatori! De ce? Da, e mai lesne să pleci într-o țară străină, unde obții mult mai repede toate avantajele financiare decât să rămâi AICI, pe baricade și să te lupți cu sistemul, cu tine însuși. Ai impresia că în România nu poți reuși prin mijloace cinstite? Știu câțiva oameni care au reușit! Dacă ei au putut, și noi putem! Dacă ei au reușit s-o ia de la lingură și să facă ceva cu viața lor, și noi vom reuși! Așa trebuie să gândim, dacă vrem să ne meargă bine!

Caută să știi, să afli, să fii TU ÎNSUȘI mai bun decât ai fost până acum. Aceasta este adevărata competiție, cea cu tine însuși. Caută să-ți educi

copiii înainte să ți-i educe școala, caută să fii tu cinstit și să ai conștiința liniștită noaptea, când pui capul pe pernă. Caută să fii Om, fii TU un exemplu de integritate înainte să le-o ceri altora.

Ce ne rămâne nouă de făcut? Să iubim fără nicio condiție, să muncim ca și cum ne-am juca, să fim Oameni! Să nu uităm SĂ TRĂIM, oameni buni, nu doar să existăm, târându-ne prin mocirlă ca șerpii în alergarea noastră după o bucată de pâine. Nu știm cum? Nu-i nimic, niciodată nu e prea târziu ca să aflăm. Avem probleme? Perfect! Problemele există ca să fie rezolvate.

Eu una aleg să-mi pun creierul la treabă, să cer sfaturi celor mai înțelepți decât mine, să citesc și să găsesc o soluție! ALEG să fac ceva „în pătrățica mea”.

Întrebarea este: TU CE ALEGI? Pentru că EȘTI LIBER să alegi, cu toții suntem!

O să schimbăm conducătorii la nesfârșit, o să căutăm mereu pe Cineva demn de încrederea noastră, dar dacă noi nu venim cu soluții, atunci de ce mai trăim în democrație? Avem un cuvânt de spus, dar preferăm să ne plângem de milă și să așteptăm să ni se dea. Trăim în capitalism, dar nu producem capital, suntem doar consumatori!

Am aflat de curând că Ministerul Educației Naționale ar dori să elimine istoria din Programa Școlară și s-o redenumescă Educație Cetățenească. Mă întreb care este argumentul acestor oameni care (mimează că) gândesc și care fac (ne)schimbări structurale în (de) favoarea copiilor noștri de 26 de ani încoace?

Până la Revoluție se vehiculau frenetic termeni de lemn precum mândrie națională, patriotism, eroii neamului ș.a.m.d. Astăzi, cu toate influențele Occidentale și Orientale preluate fără discernământ, nu mai știm cine suntem...

Liberalii sunt sublimi, dar lipsesc cu desăvârșire

Ceva se întâmplă în noul PNL, atât la nivel județean, cât și la nivele locale. După decapitarea fostului șef al liberalilor brașoveni, Aristotel Căncescu, s-a întâmplat un lucru foarte greu de anticipat după alegerile din 2012. Primarul Brașovului, George Scripcaru, cel care nu mai văzuse din anul 2008 cum arătau holurile de la Consiliul Județean, a pus stăpânire din anul 2014 pe organizația liberală, a impus noi reguli în noul PNL. Ce nu îți puteai închipui nici în ruptul capului până în 2014. Să nu uităm indignarea liberalilor de rând când s-au trezit cu gașca lui Boc, Blaga, Videanu, Scripcaru în brațe. Asta pentru albire în fața electoratului.

La fel de mare a fost dezamăgirea liberalilor din popor și la momentul prostituției numite USL. De atunci implicarea vechiului PNL „e sublimă, dar lipsește cu desăvârșire” din viața Cetății. Liberalii brașoveni se gălbesc pe zi ce trece. Parcă ar fi în adormire, ca niște masoni ratați. Lupii tineri se comportă ca o haită de maidanezi în anotimpul împerecherii, sfâșiindu-se între ei ca să încalce, cu celeritate, cățeaua leșinată a Puterii. Apoi, odată încălecată, nu-și mai amintesc ce au de făcut. E remarcabil cum tinerii din vechiul PDL se luptă din rărunchi să aducă partidul la pragul de jos înfăptuit de confrății de la PNL. Totul pentru o fuziune naturală, fără piscuri și prăpăstii. Totul pentru a

incăleca cățeaua Puterii, cu orice chip.

Trădările liberalilor mi-au adus aminte de o scrisoare a Mareșalului Antonescu din anul 1942 adresată liderului liberal I.C.Brătianu. Spre aducere aminte. Mesajul este izbitor de actual, deși este scris în urmă cu 74 de ani!

Ion Antonescu, „Scrisoare de răspuns adresată lui C.I.C. Brătianu, președintele partidului Național Liberal” (29 octombrie 1942)

„Am lăsat fără răspuns scrisorile dumneavoastră anterioare. Am făcut-o din înțelepciune, fiindcă urmăream unirea, și nu vrajba. Puteam să vă răspund, aducând justiției pe toți vinovații de catastrofa morală și politică a țării, printre care sunteți, în primul rând, și dumneavoastră...”

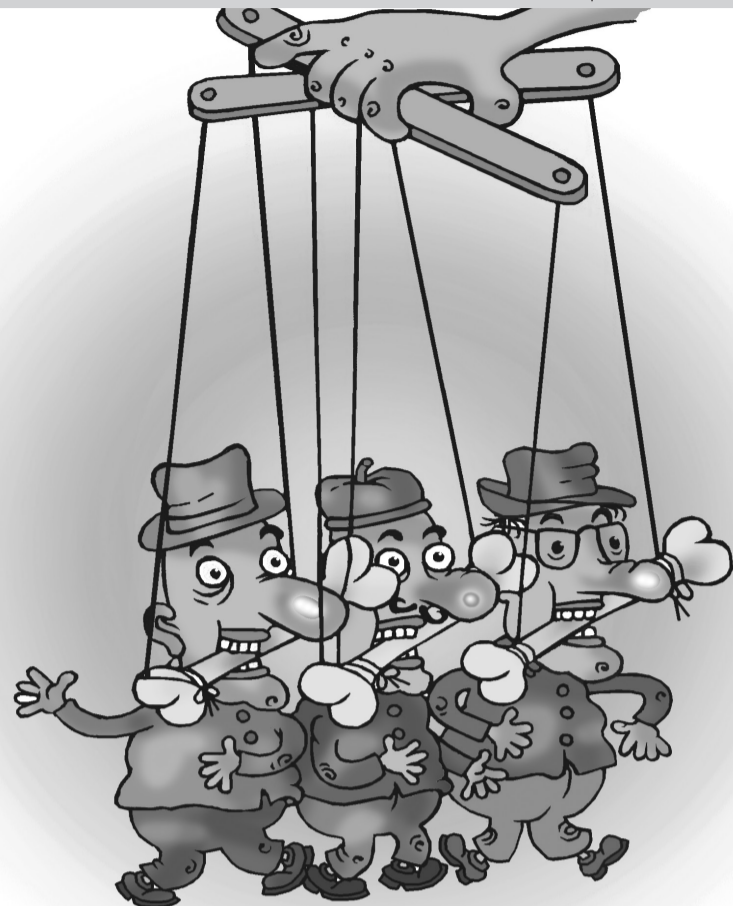
Abuzați, însă, de răbdarea, de tăcerea și de înțelepciunea mea și, rând pe rând, la scurte intervale de timp, îmi trimiteți, când dumneavoastră, când dl. Maniu, avertismente, sfaturi și acuzațiuni. În virtutea cărui drept? Ce reprezentați în această țară, dumneavoastră, toți foștii oameni politici, în afară de interesele dumneavoastră egoiste și un trecut politic total compromis și dureros?!

Orice apărare încercați și orice diversiune faceți dumneavoastră, conducătorii politici de ieri, purtați pe umeri această răspundere. Dumneavoastră, liberalii, mai mult ca alții, fiindcă și din opoziție și de

la guvern, prin acțiunea dumneavoastră de dirijare și de îndrumare a vieții noastre politice, economice, morale și spirituale, exercitată direct și indirect, de pe băncile ministeriale, din birourile băncilor și din culisele politice, ați dus țara la catastrofa din 1940...

Adăugați, la acest bogat și concludent stat de serviciu al partizanilor și al adversarilor dumneavoastră de ieri, cu care – ca totdeauna când vă găsiți în opoziție – sunteți azi prieteni: cazurile, pe care nația le ține numai în dormitoare, ale domnilor Tătărescu, Bârsan, Boilă, Aristide Blank și afacerea Skoda; ruina poporului, prin dobânzile oneroase care au prăbușit economiile, avutul și munca tuturor, de la țaran la marele proprietar, de la micul până la marele negustor român; ravagiile făcute de conversiune și de concesionarea bunurilor statului, pe care am început să le răscumpăr eu; împrumuturile externe, oneroase și umilitoare; introducerea controlului străin la Banca Națională și Căile Ferate, comisioanele scandaloase etc. etc. și veți avea, domnule Brătianu, imaginea unui trecut tragic, pe care l-am plătit atât de scump și pe care nația întreagă o are permanent în fața ochilor săi...

Ei bine, domnule Brătianu, când cineva a fost șeful unui partid care, de la mare la mic, de la primăria din sat până la cabinetul miniștrilor, are răspunderea destrăbălării administrative, dezmațul

moral, a iudeo-masonizării țării, a venalității, a compromiterii viitorului neamului și a catastrofei granițelor, nu mai are calitatea să vorbească și în numele comunității

românești, să dea sfaturi de conducere altora și mai ales să-i acuze că lucrurile nu merg cum trebuie.”

Cristi PREPELIȚĂ

La fel s-a întâmplat și zilele trecute la Făgăraș, când peste 200 de membrii au ales să părăsească PNL Făgăraș datorită modului totalitar în care a înțeles Mănduc să conducă partidul, sprijinit pe la spatele de lupii pedeliști. Trag în jos de vechiul PNL cu admirabilă inverșunare. Și chiar dacă frații liberali nu se pricep, îi ajută tinerețea și entuziasmul. Neîndoios vor reuși. „O să fiu sincer cu tine, așa cum fac prietenii între ei. Ești un arogant înfumurat aproape la fel de mare ca mine, dar falsezi la ipocrizie. Nu te speria, nu-i ceva grav... Sunt sigur că vei reuși până la urmă, fiindcă ai potențial!”, i-ar fi recomandat lui Sorin Mănduc un experimentat confrate fost pedelist.

Minciuna din '89!

Din perspectiva unui tânăr ce la momentul Decembrie '89 avea doar 1 anișor, țin să vă aduc la cunoștință faptul că am fost mințit și în continuare suntem mințiți în legătură cu ceea ce a fost de fapt în '89. Suntem obligați să înghițim minciunile și neadevărurile prezentate ca și adevăr în manualele de Istorie nu pot decât să saluțăm cu respect decizia Parchetului de a retrage spre analiză a dosarului „Revoluției”. Stau și mă întreb de ce Ministerul Educației nu face nici un gest în această privință, cui deservește toată această poveste mincinoasă?

Cu privire la subiect, în mod sigur voi primi și de această dată o invitație călduroasă de a merge „spre

origini” însă, dacă toată lumea ar fi iubit adevărul, dacă unii ziariști din țară nu s-ar fi vândut asasinilor, adevărul n-ar mai fi umblat astăzi zdrențuros și cu capul spart. Indiferent ce a fost și cum a fost, Președintele Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu și soția sa, Elena Ceaușescu, erau oameni de stat, și au fost eliminați în stil mafiot, prin împușcare cu rafale de Kalashnikov, după o „judecată” sumară și strîmbă. După execuția barbară și rușinoasă, dictată pe 24 decembrie, prin telefon

În afara lichelelor care au prădat statul român după 1989 și au devenit chiaburi, astăzi, poporul zace în sărăcie, exploatat mișelește, de aproape un sfert de veac. Zidul de la Tîrgoviște e prea mic pentru aceste haite de politicieni care au subminat și ruinat România postdecembristă!

de la „București/Kremlin”, de un grup din care făceau parte Brucan, Iliescu, Măgureanu, Roman, Voican, Militaru, Kemenici, care aveau garanția impunității lor, totul s-a prăbușit în România și am ajuns astăzi, realmente, sclavi într-o sărăcie lucie.

Nu sunt bani pentru salariile medicilor, se desființează școli și spitale, sănătatea e la mână grupurilor farmaceutice care condiționează numirea factorilor de conducere și politica instituțiilor de sănătate. „Regimul socialist investea cam 30% din PIB în cercetare-dezvoltare, tehnică militară (tancuri), aerospațială (avioane inclusiv supersonice), agricultură, infrastructură (căi ferate, drumuri și poduri la sate, canale și sisteme de irigații, baraje, canalizări)”. Ce a adus, așadar „revoluția”, pardon, lovitura de stat? Libertatea de a merge la căpșuni, libertatea sclaviei pe pământ românesc și disprețul Occidentului. O țară primită cadou în 1990, fără un leu datorie externă și cu destui bani cash (a se înțelege lichiditate BRCE), a fost

sufocată de datorii pentru generații de-a rîndul. Imediat după lovitura de stat, Petre Roman, premier pe atunci, a anunțat că industria țării este un „morman de fiare vechi”, o minciună colosală, care a dat startul jafului, aflat și azi în desfășurare.

Așadar, de ce a fost asasinat Nicolae Ceaușescu? Pentru că a condamnat invazia U.R.S.S. în Cehoslovacia în 1968; pentru că a construit Casa Poporului, a doua clădire ca mărime în lume după Pentagon; pentru că România era al patrulea exportator de armament din Europa; pentru că a construit metroul din București, Centrala atomică de la Cernavodă, canalul Dunăre-Maria Neagră; pentru că în primăvara anului 1989 România achitase toate datoriile externe în valoare de peste 18 miliarde de dolari; pentru că acumulasă depozite de aur în Banca Națională (volatilizate astăzi și trimise în excursie, peste hotare); pentru că a interzis avortul și a încurajat natalitatea, aducând populația la peste 22.000.000, pentru că nu a avut conturi în străinătate cum au pretins

neobolșevicii; pentru că, începând din 1973, Nicolae Ceaușescu a permis înființarea a 48 de societăți mixte, cu participare de capital occidental în țară și străinătate, iar volumul schimburilor comerciale cu Occidentul aproape se dublase: de la 28% în 1965, la 45% în 1974; pentru că între anii 1971-'75, România a înregistrat o rată anuală de creștere de 11,8%, cifră neegalată niciodată în plan European, pentru că se dorea alipirea Transilvaniei de către Ungaria iar Moldova românească să fie alipită Moldovei rusești; pentru că a făcut „nefericită” afirmație că România va avea capacitatea de a dezvolta armament nuclear și pentru că acesta dorea înființarea unei bănci mondiale pentru țările neafiliate, făcând IBM o concurență directă. Studiați documentele! Președintele împușcat de cei cițiva antiromâni, indoctrinați de „agenții străine” nu vi se va mai părea atât de sinistru.

**Silviu Alexandru MOLDOVAN
Primvicepresedinte BPJ-TNL
Brașov**

Colegi la Prima Școală Românească

O mare de piatră cubică acoperă neinspirat Piața Unirii, sub umărul Tâmppei, la doi pași de Scheii Brașovului. Dar, dacă stai cu spatele la hotelul Coroana Brașovului, în față ți se deschid porțile vechi ale Bisericii Sfântul Nicolae, iar gardul de zid urcă în dreapta ușor, către Tâmpa. O poartă îngustă te duce parcă într-o altă lume.

Cronicile scriu că biserica s-a ridicat la 1292, iar o dată cu biserica s-ar fi înființat aici și o școală ortodoxă. Biserica și școala sunt pomenite și într-o Bulă papală la 1399. La 1495, preotul Bratu din Scheii scrie prima scrisoare în limba română. Diaconul Coresi tipărește primele cărți în română tot aici, la mijlocul secolului al șaisprezecelea. Parcă unde te învârti în Piață te prinde istoria de mână...

Am intrat prin poarta îngustă în curtea Casei Barac, numită așa după Ioan Barac, dascăl și poet al Școlii Ardelene. La 1802, românii din Scheii au înființat o școală cu trei clase, Ioan Barac fiind numit „dascăl mare”. Scheienii au mai cumpărat câteva case în Piața Prundului, cum se numea mai demult Piața Unirii, pentru copiii români. Și, la câteva sute de metri de intrarea în Cetatea Brașovului, în Prund, au pus umărul la construcția școlii românești.

În Casa Barac stau acum depozitate șase mii de cărți vechi și peste treizeci de mii de documente. Casa s-a ridicat la 1773 și nu a fost reabilitată niciodată. Este o extensie a Muzeului Primei Școli Românești, aflat în curtea bisericii, și este într-o stare rea, de parcă ar fi fost părăsită. E o clădire de patrimoniu, scrie în actele oficiale. Pereții sunt scorojiți, iar dacă plouă afară, plouă și peste patrimoniul neprețuit dinăuntru.

Nici nu știi cum de mai stă în picioare. Pe de-o parte, o sprijină biserica, pe cealaltă – Tâmpa.

Mărunt și parcă neliniștit, cu un barbișon alb, la fel ca și părul, părintele Vasile Oltean păstorește Muzeul Primei Școli Românești de 49 de ani. E filolog, profesor, muzeograf, preot și sufletul acestui complex monument românesc. E întotdeauna bucuros de oaspeți. Nu e neliniștit ceea ce am văzut, e vioiciune. Se încarcă în timp ce povestește, te ia cu el în istorie când te plimbă printre manuscrisele depozitate în odăile vechi.

Reabilitarea casei ar costa cam șapte sute de mii de euro. Un plan de reabilitare există, dar nu sunt bani. Casa ține de biserică, iar din acest motiv până acum nu au

putut fi accesate fonduri europene. Primăria și Consiliul Județean par legate de mâini din același motiv – deși este clădire de patrimoniu, nu se află în... patrimoniul acestor instituții.

Părintele Oltean a înființat Fundația Prima Școală Românească și a lansat o campanie de strângere de fonduri. „Dați un leu pentru muzeu” stă scris, cu litere mici, pe website-ul muzeului, la pagina „Contact”. Îl întreb de promovare și-mi spune că nu se pricepe prea bine la mijloacele acestea noi de comunicare. Chiar și telefonul mobil e unul vechi, cu taste.

Dar i-ar prinde bine orice mână de ajutor.

O echipă a unui săptămânal brașovean – Gazeta Brașovului

– a deschis căile de comunicare. De vreo două săptămâni, o pagină de Facebook intitulată „Colegi la Prima Școală Românească” adună like după like. Personalități ale Brașovului, din oraș sau de oriunde, trimit mesaje de încurajare. Pagina te trimite către contul Fundației. Ziarul a publicat și în ediția sa tipărită detaliile proiectului, iar brașovenii vin și donează bani. Mulți, puțini, dau o mână de ajutor. Săptămâna aceasta, același ziar va tipări zece mii de cărți poștale, din a căror vânzare se vor aduna bani pentru muzeu. Toți donatorii, mari și mici, vor fi menționați cu nume și prenume într-un catalog alcătuit special pentru acest proiect. Prima Școală Românească va intra mai puternic în circuitul turistic și se va

pune accent pe excursiile școlărilor. Piața Unirii din Brașov își îngroașă poziția pe harta României.

Proiectul brașovenilor este unul al solidarizării pentru bine. În general, manifestările pe care

le-am văzut au fost mereu împotriva a ceva, orice, și au fost marcate de îndârjire și furie. Au fost explozii ale unei stări de nemulțumire. De această dată, solidaritatea este a construcției.

O participare fermă, dar încărcată de un firesc pe care nu suntem obișnuiți să îl trăim. Acolo, în Prund, sub umărul Tâmppei, de unde coboară Junii în Cetate, catalogul Primei Școli Românești ne așteaptă pe toți.

Articol apărut în cotidianul România Liberă

Tudor ARTENIE

Consultant și manager în proiecte de comunicare, PR, marketing și politică
Scriitor și publicist

Când maimuța se urcă pe statuie

Am ezitat mult să scriu pe acest subiect. Mai ales că statuia este un subiect de suflet, un ideal al meu. Statuia este Prima Școală Românească, iar maimuța este politicianul oportunist.

De când am ajuns prima dată în Brașov m-am îndrăgostit de oraș. De Piața Sfatului, pe vremea când era parcare și porumbelii făceau caca pe mașini. De Biserica Sf. Nicolae, pe vremea când Prima Școală era teoretic interzisă. Acum, după mulți ani am descoperit că statuia a fost descoperită, iar în locul porumbelilor care fac caca pe acoperișuri apar politicieni care conștient, la fiecare patru ani, descoperă un loc unde să se ușureze. La fiecare patru ani, electoral. Ca maimuțele care se urcă pe cea mai înaltă statuie pentru a face acolo caca, că așa sunt ele băgate în seamă. Prin

miros. Azi, maimuța este Răzvan Popa. Dar degeaba ripostează, tot un maimuțoi rămâne. Un imitator jalnic, care copiază, conform tradiției PSD, orice proiect. Acum, copiază nevoia și disperarea unui om care luptă pentru tradiție. Deși nu a făcut nimic în acest sens, deși ca fost ziarist nu a avut niciodată un capăt de articol despre acest subiect, individul a aflat că are o sensibilitate. Desigur, a descoperit sensibilitatea unor oameni care pot fi păcăliți și care vor da un vot. Acest profitor de pe urma sentimentelor unui om care și-a dedicat viața aceste idei a ghicit că poate face o acțiune de imagine oferind o spoială de moment unui simbol. Acum, de moment. Pentru că nu găsește alte moduri prin care să mintă și să deturneze voturi, individul caută subiectele de care l-a durut în poponeață până azi.

Și pentru că poponeața pulsează s-a apucat de treabă. Intenția ar fi fost de laudat dacă nu făcea din ea capital politic, cu nesimțirea tipică politicianilor Niță-iști. În fapt care intenție?

Pentru că individul a descoperit că alături de acoliții cu bani pot încerca prostea bunei intenții precum javra păcătoasă la ultima judecată. Adică facem o spoială, plimbăm în lanț pe custodele școlii deja obosit de lupta cu himerele și spălăm patina istoriei cu banii colegilor de listă. Numai că maimuțele confundă patina timpului cu jegul de care s-au înconjurat așa de mult timp. Fără proiecte proprii, le fură pe ale altora, fără cămăși politice curate ling zidurile până la varul curat al bunelor intenții. Asta este maimuța!

Alexandru PETRESCU

Personal, declar public că mă voi alinia și mă voi subordona oricărui proiect dedicat comunității, mai ales pentru Prima Școală Românească. Atât timp cât o vor face dezinteresat, permanent și fără interese politice. Altfel, vor fi doar maimuțe, jalnice imitații ale oamenilor care știu ce fac. Altfel, voi prezenta speciile mincinoase care îți bat joc de voi, de speranțele noastre. Întotdeauna!

De ce sunteți fățarnici?

Gabriel BOGDAN

Am stat de multe ori să mă gândesc de ce nu se legalizează prostituția? De ce e nevoie de atâtea dezbateri, de atâtea muncă de convingere, de atâtea talk-show-uri și discuții pentru a se legaliza prostituția. Cred că într-un final am înțeles, din partea bisericii este dogma, gândirea dogmatică, dar nu numai atât. Categorie este și intenția sinceră de a proteja anumite valori morale, una dintre ele fiind virtutea femeii în fața lui Dumnezeu și desfășurarea actului sexual doar în

„interiorul“ unei căsătorii sfințite de un preot. De acord, sunt valori de sute de ani la care probabil ar trebui să ținem cu toții, însă societatea în care trăim, mersul lucrurilor și tendințele – care mai de care mai ciudate – care ne bombardează, fac ca simpla barieră psihologică ce ne oprește să abordăm comportamente și tipologii ciudate, să nu mai fie de ajuns. Pe de altă parte - în această problemă - vizavi de biserică, se află politicul și executivul, parlamentul și guvernul. Aici este fățarnicia. În toate emisiunile, interviurile, sondajele de opinie și luările de poziții, dacă întrebi autoritățile civile vor spune: nu vrea biserica. Bun, de acord nu vrea biserica, dar biserica nu a vrut nici lesbiene, nici homosexualitate și cu toate astea în actualul cotidian legea le permite (nu am nimic cu această categorie de populație dar nu pot să nu fac referire la aceasta întrucât și la ei biserica s-a opus dar la ei nu a mai contat). Haideți să punem

puțin în balanță argumentele pro și contra, și anume împotriva legalizării: aspectul moral și faptul că este posibil ca unele femei ce practică această meserie în sufletul lor, să nu o dorească dar să o facă pentru bani, deci ar fi un fel de constrângere indirectă (însă tot decizia ei ar rămâne la urma urmei). Argumente în favoarea legalizării prostituției: ar scădea numărul de violuri, ar scădea numărul de boli venerice (stabilimentele în care se desfășoară această activitate având medici și controale și analize poate chiar și bisăptămânale), am avea o populație tânără 18-30 de ani, mult mai calmă și mai sănătoasă psihic. Am avea un eșantion de tineri care ar cădea mult mai greu pradă unor anumite deviații de comportament, întrucât, dacă un tânăr care este „doar hormonii“ de la glezne la gât iar emisferile creierului au forma unei perechi de săni, printr-o simplă vizită la un astfel de stabiliment s-ar liniști și nu s-ar mai certa cu părinții,

nu ar mai deveni violent la cea mai mică provocare, nu ar mai cădea așa ușor în patima alcoolului, și-ar vedea liniștit de cursuri, ar fi mult mai greu de atras spre alte obiceiuri sexuale (orice ar fi nimeni nu mă va convinge să mă abat de la actul creator așa cum l-a lăsat Dumnezeu, adică actul sexual care creează), ar cădea mai greu în patima drogurilor, iar în momentul în care ar găsi o femeie pe care să o simtă că fiind jumăta-tea lui, ar înceta și vizitele la stabi-

limente. Cam asta am eu să vă zic despre legalizarea prostituției, dar rămâne totuși o dilemă, o curiozitate. Biserica s-a opus și la legalizarea relațiilor sexuale între persoane de același sex și de asemenea se opune legalizării prostituției.

Ei bine, in ceea ce priveste legalizarea relatiilor sexuale intre persoane de acelasi sex, părerea bisericii nu a contat nici cât negrul sub unghie. Vizavi de legalizarea prostituției ni se aruncă praf în ochi că se opune biserica. Mă întreb oare ce ordine de zi are Europa Comună pe agendele alea despre care nu ni se vorbește, dar anumite voci spun că există? Și în altă ordine de idei, nu pot să nu observ ce farisei puhavi și obedienți ne conduc.

Chimir Zen

Cu curu-n sus, România trece galeș prin viață. Afară e ca afară. Bondarii grași ai europiei se fâlăie domol peste catedrale, peste bulevarde și peste case. În capitală și în provincie, arestările se țin lanț. Zglobii ca licuriciu, săpăm adânc după corupție, după conflictele de interese, după interese, tablouri și, bineînțeles, după mulții cocostârți care se avântă în cerurile azurii ale Elveției.

Țara e bine, Uniunea Scriitorilor e bine, batrânețea e cool, Cheloo își completează veniturile cu iarbă.

Nicolae Manolescu îl consideră pe Eugen Simion tâmpit. Și viața, acest catran de pulbere și infatuare, continuă să-i dea capete în gură oricui se pune de-a curmezișul.

În tot acest tip, coresponden-tul Brânză, colegul nostru de

redacție de la Beciul Domnesc, și-a luat concediu. Dar, pentru că memoriile sale curg ca niște haiku-uri infinite, chiar și în concediu, Brânză și condeiuul său nu obosesc.

Nu știu care-i șmenu, da zău dacă mai înțeleg ceva. Mi-o pus Marlina pe feisbuc nește poze d-ale mele de nu știe lumea, mai deochiate așa. Că zicea ca să fac ca o bestie în fața la cameră, ca să se escite. Și am făcut. Dup-a-ia, le-a băgat în nush ce aplicație de m-am înecat cu prazu când îmi spuse a mea: „Bă animalule, ți-am pus poza acilea în soft și zice că semeni cu Rusvelt și că ai 99% șanse ca să ajungi ca Ciârcil.“ Stau io să mă gândesc, dau cu dejtu în sus și jos... Da, frățioare, e negru pe alb, scria acilea pă tabletă: „Stimate domnule Branza, tu esti in proportie de nooșnoo la sută

ca Ciârcil.“ Să moară mă-sa îmi zic. Păi dacă semăn cu Ciârcil, îs boss de boss, clar.

Că așa cum spune Machiavelii, care mi l-a dat nea Giovanni „Mulți văd ceea ce pari a fi, puțini înțeleg ceea ce ești...“ Deci, dacă eu sunt în măsură de 99% ca Ciârcil, clar că și ăla era adevărat ca mine. Păi n-am pus io praf de gădilat lu nea Gigi în șaorma, de se scârpina ăla cu furculița pe la măsele??? Nu i-am dat io lu Marlina mea salată de lumânărică când i-am zis, că „Da fă, așa e rucola, e mai amară...“

În altă ordine de idei, e nașpa în România, dar boss, să moară mă-sa daca nu e mai de căcat la frații din Europa. Ieși tu belgian cu maimuța la șoping și te gândești să folosești metroul... Poc, bombardeaua! Ieși la Paris ca să defilezi ca regele manelelor pe Șamzeliee, poc, atentatu! Boss, păi, la noi doar de vegani și de hipsteri tre' să te ferești, că ăia atentează la țuică și la mici!

Da' dacă pui Guță preventiv și tare, când ești la earbă verde și la soare, toți nasoi de veganiști și hipsteraiși fuge. O fază amuzantă de când eram la munte, la cota 1400. Vine un cois la mine, că zice ca să sprijin ceva cu animalili, ca să nu mai mănâncă oamini carne de porc și să nu mai lăsăm peturili acolo unde mor ele, peturili. Și-i zic, bă, tu știi cine-s io? Și fac o pauză strategică spărgând o sămânță pă sistem Mărgelatu... ăla, speriat și cu freza peste ochi, zice că nu.

– Bă cois, io-s Brânză, care-s nooșnoo la sută ca Ciârcil și scriu și la Gazetă. Așa că vezi-ți tu de drum și roade tu cu mă-ta șoric de ștevie! Și lasă tu peturile acolo, să fie de sămânță, că are și ele nevoie de apă și de soare, că la anu nu se știe...

Mai am câteva zile din concediu și am deschis un ezistențial, pă Cioran. Că așa mi-o zis nea' Copos, ca să citesc Cioran când sunt odihnit, că e foarte

greu. Mno, l-am deschis și nimic special. O arde cu Românică, că e și nașpa și bine în Românică, că femeile e poete da și curve, că multă sinucidere și ceva cu un deal de unde a plecat dar nu-i pare rău c-a plecat, că era prea multe oi. În fine, io zic că era curve, da a vrut Cioran, care cică era fiu de popă, să o arză așa, metaforic.

Oricum, îs în vacanță încă, ce pot să zic? E marfă acilea, e mici, e cârnatz, e de toate. Nu pot să înțeleg o chestie în schimb – dacă io am pachet ultra-mega-inclusiv, adică bag cu Marlina ca la nebuni, de ce satan prăjit tot face figuri băeții când pun în pungă șuncă și jumări pentru la iarnă, că doar e inclusă, daaa? Io am altă teorie și cred că defapt, ăștia pun numa pă feisbuc super-ofertele ăștea. În schimb, când vîi la concediu la ei, sanchi, se uită ce bagi în traistă, chiar dacă la ofertă zicea negru pe alb – SE MÂNÂNCĂ CA SPARȚII!

Str. Alexandru Ioan Cuza nr.24

Telefon: 0268.418.956

Urgențe: Tel: 0740.088.714

E-mail: contact@health-vet.ro

AES ALDEMAR AES

Service auto specializat în reparații

Electromotoare

Alternatoare

Orice tip, garanție, piese de schimb

Săcele, str. Alexandru Lapedatu nr. 7
Tel. 0268.27.61.53, 0741.11.80.88. www.aldemar.ro

Editat de SC ABC Medianet Galaxy SRL

Director: Alexandru PETRESCU

tel: 0787.89.86.36

gazetabrasovului@gmail.com

Publicitate: Brandcell 360 SRL

www.brandcell.ro

brandcell360@gmail.com

Tipărit la Tipogramm SRL Brașov

tipogramm@yahoo.com

Tel/fax: 0268.42.77.60

HOCHEI

„Lupii“, poleiți doar cu bronz

Pentru echipa de hochei Corona Brașov Wolves s-a încheiat și sezonul intern, odată cu ultimul meci, contând pentru finala mică a campionatului național. Echipa brașoveană s-a confruntat pentru medaliile de bronz cu Steaua și a învins la general, după patru dispute, cu 3-1, ultima victorie înregistrată pe Patinoarul Olimpic Brașov. Nu a fost însă ușor acest meci decisiv pentru Corona, dimpotrivă, a fost o confruntare epuizantă, pentru că Steaua s-a agățat de orice fază, încercând să câștige și să prelungească suspansul, cu un eventual duel decisiv la Cârța. Dealtfel, Steaua a condus cu 2-1 și chiar 3-1, apoi, cu 4-3, dar „lupii“ au meritul de a nu fi cedat. Echipa brașoveană a egalat la 4, când mai erau două minute de joc, din timpul regulamentar. A urmat o repriză de 10 minute de prelungiri, în care nu s-a înscris, apoi loviturile de departajare, care au scos în evidență tehnicitatea „lupilor“ și paradele bune ale portarului Coronei, Toke. Scor final: 5-4 (1-3, 2-0, 1-1, 0-0, 1-0) pentru Corona Brașov Wolves, care, după un sezon greu, cu bune și cu rele, încheie pe treapta a treia a podiumului intern, o performanță care cu siguranță ar trebui să dea de gândit conducerii echipei și clubului. „Suntem mulțumiți și cu locul trei, pentru că am jucat în acest sezon peste 100 de meciuri în

Liga Mol și în campionatul intern. Am avut o echipă tânără, în care și-ai găsit loc și juniori. Băieții și-au dorit și au luptat pentru prezența pe podium. Puteam să avem mai mult noroc și dacă am fi câștigat încă un meci cu Galați, am fi jucat cu ei mai multe partide acasă, în semifinale și cine știe. Însă, asta a fost, un sezon fără strănieri, locul trei în campionat, este un rezultat mulțumitor. Despre sezonul viitor nu cunoaștem nimic, nici în ceea ce privește lotul, nici legat de obiective sau strategii“, a declarat la încheierea campionatului, Otto Keresztes, antrenor Corona Brașov Wolves.

Cu bune și cu rele...

Sezonul hocheistic încheiat nu-i poate bucura pe fanii acestui sport. În Liga Mol, Corona Brașov a ocupat ultimul loc la finalul sezonului regulat, lucru de neacceptat, după ce cu doi ani în urmă „lupii“ jucau finala competiției... Apoi, în campionatul intern, echipa brașoveană a alternat meciurile bune cu prestațiile modeste, care au dus la înfrângeri supărătoare, așa cum au fost cele cu Gheorghieni, de exemplu. Cu mai puțină atenție, aceste partide puteau să ofere o clasare superioară echipei brașovene, la

finalul sezonului regulat, ceea ce ar fi însemnat o altfel de abordare a semifinalelor campionatului intern! În penultima fază a acestei competiții, Corona a înclinat steagul, în fața Dunării Galați, iar finala mică a câștigat-o, însă nu fără emoții, cu o înfrângere la Cârța, cu 2-8, care naște și acum multe semne de întrebare. O scuză ar fi renunțarea în acest sezon la „stranieri“, care, să recunoaștem, rămân „sarea și piperul“ în hocheiul de mare performanță. Singurul element bun al acestui sezon a fost utilizarea intensivă a tinerilor hocheiști brașoveni, proveniți din Centrul de Copii și Juniori.

Acești tineri au căpătat încredere, au evoluat cu mult curaj uneori și au lăsat o impresie foarte bună, la acest capitol, Vasile Andrei fiind vârf de lance. Dealtfel, șapte tineri hocheiști de la Corona Brașov au fost selecționați în echipa națională U 18 a României, care se va angrena la întrecerile unei grupe a Campionatului Mondial, chiar pe gheața Patinoarului Olimpic Brașov (4-10 aprilie).

Se anunță schimbări de lot și de strategie...

Odată încheiat sezonul hocheistic, fanii acestui sport (care, între timp, au cam golit tribunele patinoarului brașovean!), așteaptă altceva pentru sezonul viitor. Sunt semne că se va reveni la decizia de eliminare a jucătorilor străini, pentru că aceasta nu a fost cea mai bună soluție, în economia sezonului. Apoi, se va continua cu promovarea tinerilor, dar într-un mod controlat, cu atenție, pentru ca aceștia să se poată integra eficient în hocheiul mare. Mai mult, se anunță schimbări importante în ceea ce privește structura de conducere și organizatorică a secției de hochei Corona Brașov, astfel încât să se înceapă, încă din perioada imediat următoare, punerea bazelor viitorului sezon, care va începe... în septembrie

HANDBAL

Haine de sărbătoare

După spectaculoasa calificare a echipei naționale feminine de handbal la Jocurile Olimpice de la Rio, emulația legată de acest sport continuă. Corona Brașov are acum datoria să întrețină această flacără aprinsă, pentru că este calificată și va reprezenta România, în semifinalele Cupei EHF la handbal feminin. În această fază avansată din cupele europene, echipa pregătită de Bogdan Burcea și Dumitru Berbece va întâlni, în dublă manșă, formația Metzingen (Germania), care s-a calificat în fața conașionalei Leipzig, după două victorii, 25-24, acasă și 27-25, în deplasare! Prima manșă a semifinalei se va disputa la Brașov în acest weekend, respectiv, duminică, 3 aprilie, de la ora 18,00. Viitoarea adversară a echipei brașovene este chiar lidera în campionatul feminin al Germaniei, având 31 de puncte, după 19 meciuri disputate, iar pe locul secund este chiar învingătoarea ei, Leipzig, care are 30 de puncte, tot din 19 partide jucate. De remarcat că Metzingen are o serie de cinci victorii consecutive în campionat, printre ele

aflându-se încă un succes în fața învingei din Cupa EHF, Leipzig (26-23)!

„După opinia mea, Leipzig e mai valoroasă decât Metzingen, însă handbalul german are o cotă mare în Europa. Amândouă sunt echipe valoroase, iar noi avem informații despre amandouă. Pentru noi, important este să avem echipa validă, confruntarea din

semifinale se va disputa, de asemenea, în dublă manșă și avem șansa noastră. Nu vreau să ne oprim aici“, a declarat antrenorul Bogdan Burcea, după calificare și înainte a a-și afla următoarea adversară. Cu siguranță, va fi un meci de gală, în fața unor tribune tixite de lume, care vor aminti de vremurile bune ale Rulmentului, atunci când era pe scenă și... Oltschimul.

Corona Brașov are datoria să întrețină flacără aprinsă, pentru că este calificată și va reprezenta România, în semifinalele Cupei EHF la handbal feminin. În această fază avansată din cupele europene, Corona va întâlni, în dublă manșă, formația Metzingen (Germania).

FOTBAL

A fi sau a nu fi în play-off

A venit momentul adevărului pentru FC Brașov: partida din ultima etapă a sezonului regulat în liga secundă! Va fi un meci cu sabia deasupra capului cum se spune, pentru că FC Brașov nu are de ales, decât victoria. Trei puncte asigură echipei de sub Tâmpa mult dorita prezență în play-off, acolo unde poate întâlni și... salvarea. O eventuală prezență între cele mai bune echipe din seria „Vest“ poate însemna un punct de atracție pentru orice investitor în fotbal, cu atât mai mult, cu cât în „minicampionat“ se poate întâmpla orice, inclusiv, o miraculoasă promovare! Aceasta și datorită faptului că, prin anularea punctelor cu echipele retrogradate, FC Brașov ar putea avea un avantaj în play-off. Totul depinde deci de „stegari“, meciul din ultima etapă este la mâna lor. Nu va fi însă o formalitate, pentru că adversara „stegarilor“ în această ultimă rundă din campionatul regulat este Șoimii Pâncota, echipă care se pregătește de play-out dar mai vrea puncte grele, care să-i ușureze misiunea. Șoimii va veni sub Tâmpa, după ce tocmai a fost acuzată de blat, la meciul trecut (pierdut acasă, cu UTA), de chiar antrenorul ei, impetuosul Ionuț Popa. După schimbarea acestuia, de la cârma echipei din județul Arad și înlocuirea cu un fost renumit jucător Zsolt Muzsnay, pretențiile vor fi altele și, de asemenea, mobilizarea jucătorilor. De aceea, pe „stegari“ îi așteaptă o dispută dificilă, în care vor resimți, din plin și presiunea rezultatului. Echipa „stegarilor“ a reușit etapa trecută a pretație bună la Rm Vâlcea, de unde s-a întors cu un punct, care-i poate conferi încredere și speranță. Rămâne de văzut.

„Vom lupta până la capăt. Avem șansa noastră și nu trebuie să o ratăm. Băieții sunt conștienți de asta și, indiferent de situația prin care trece clubul, trebuie să jucăm și să câștigăm. Apoi, vom vedea“, a declarat antrenorul Adi Szabo